

FIRKLØVER: Aslak, Silje, Embla og Lykke opplever at de har mye verdifull tid sammen.

Barnefamilien fant sitt paradisi i skogen

DERFOR FLYTTET VI PÅ LANDET

Familien på fire har funnet roen på Trautskogen i Nord-Odal. Men hverdagene er ikke så rolige som man kanskje skulle tro.

TEKST: Kjersti Salvesen FOTO: Gry Traaen

NORD-ODAL – Det er så stille her. Vi merker det godt når vi kommer tilbake fra Oslo eller Hamar. Ja, jeg kjenner på det bare jeg har vært en liten tur i Eidsvoll. Vennene våre her i skogen opplever det samme. Et vennepar som nylig har flyttet hit, sier at de ofte legger seg ned i gresset. For å føle roen, sier Silje Sridharana Indreeide (38).

At familien har funnet roen i Nord-Odal, innebærer likevel ikke at dagene er så mye roligere enn i andre småbarnsfamilier. Med et hundre år gammelt hus og åtte bygninger til, inkludert dukkehus og to vedskjul, er det nok å holde

HØSTER HONNING: Biene blir sinte, men Silje og Lykke er heldigvis godt beskyttet når de høster honning.

Jeg drømmer om å få ei ku. Da hadde vi sluppet å kjøpe melk, ost, krem og smør.

EMBLA (6)

ved like. Familien dyrker mye av maten selv – og det de spiser, lager de stort sett fra bunnen av.

SKOGENS RO

– Mange byfolk ser nok for seg et rolig liv på landet. Rolig ... Tja. Men vi har funnet roen – og jeg synes vi bruker tiden godt. Vi har mye tid sammen, men alltid mer enn nok å gjøre. I forgårs tenkte jeg å rydde til dere kom, men så ville barna lage indisk mat fra bunnen av, og da syntes jeg det var viktig å prioritere det. Og i går var det endelig vær til å høste honningen, sier Silje mens hun lager vaffelrøre.

Fredagsvafler er en tradisjon de har etablert her på Trautskogen. Vafler laget med egg fra egne høner og hjemmelaget syltetøy med blant annet bringebær, solbær og rips fra hagen og blåbær fra skogen. Silje og mannen Aslak Indreeide (42) har dekket kjøkkenbordet og pyntet med markblomster. Serviset, som Silje har arvet etter faren, er rundt 200 år gammelt. Atmosfæren i kjøk-

kenet er lun og bonde-romantisk.

– Vi bruker mye tid på å lage mat fra bunnen. Jeg har hentet frem Ingrid Espelids rutete kokebok og lager gjerne 20 liter med spaghettisaus, som jeg fryser ned i porsjonspakker, forteller Silje.

I spaghettisausen har hun ferske tomater, squash, sopp, gulrøtter, grønnkål, løk og hvitløk, alt fra egen hage, samt røde linser for å gjøre den proteinrik.

TID TIL HVERANDRE

I kjøkkenvinduet skimter vi at Lykke (8) og Embla (6) kommer ruslende på kjerreveien opp mot huset. De har kjørt skolebuss og går det siste stykket hjem sammen. For Embla i første klasse er det trygt å ha en storesøster i tredje å ta følge med. Jentene hjelper til med vaffelsteking før de heller vil se på TV. De får beskjed om at de må vente til i kveld. Etter en kort diskusjon setter de seg på gulvet med katten malende mellom seg.

Familien ønsker å ha mest

EGGPRODUSENT: Familien har høner som bidrar med egg til matbordet.

mulig tid til hverandre. De har gjort et verdivalg, der de har valgt tid fremfor penger. Det å unnsnippe stressende morgener og ha langsom tid sammen, det er en stor motivasjon. Aslak har en fulltidsjobb som vernepleier i en omsorgsbedrift. Det innebærer at han jobber syv døgn i måneden, noe som frigjør tid resten av måneden og passer bra i kombinasjon med jordbruket på småbruket. Silje driver yoga-skolen Anahata Yoga i Eidsvoll sentrum – og nylig har hun fått på plass sitt eget yogaloft på småbruket. Det har vært en drøm siden de flyttet inn for snart ni år siden.

– Nå tilbyr jeg både ukentlige kurs og retreats her oppe. Når det er retreats, er det noen som overnatter. Da tilbyr vi vegetarlunsj og en enkel middag, hovedsakelig basert på våre egne råvarer, sier hun.

SØKTE SKOGENS RO: – Vi har funnet roen, og jeg synes vi bruker den godt, sier Aslak og Silje Indreide.

ØKOLOGISKE GRØNNSAKER: Aslak har brukt mye tid på å skape sunne og gode vekstvilkår for grønnsakene.

Da vi fikk vårt eget småbruk, var det en drøm som gikk i oppfyllelse.

ASLAK

ET INTENST ÅR

Silje bodde i Oslo da hun møtte Aslak for snart ti år siden. Aslak var ferdig utdannet økobonde og bosatt på Brøttum. Det gikk rundt ett år fra de to møttes til de skulle ha barn og hadde kjøpt småbruk.

– Vi var enige om at vi ville bo på landet, men det var tilfeldig at vi havnet akkurat her, sier Aslak.

Silje er oppvokst i Bærum og Aslak på Skedsmokorset. Begge er glade i byen og opp-tatt av nærheten til familie og venner. De satte derfor en ring rundt Oslo og valgte visningsobjekter innenfor en og en halv times kjøring fra hovedstaden.

– Vi var på rundt 20 visninger og tapte to budrunder. Jeg var over halvveis i svangerskapet og ga nesten litt opp. Jeg tenkte at det var bedre at jeg flyttet til Aslak på Brøttum, forteller Silje.

Paret hadde tittet mest i retning Kongsberg siden de har en familiehytte i Numedal og familie i Asker. Men da de så det skulle være visning på et småbruk i Nord-Odal, bestemte de seg for å dra på den.

– Det var i oktober, en kald og sur ettermiddag. Jeg hadde aldri hørt om hverken Trautskogen eller Nord-Odal, og vi så ingenting av utsikten og vannet man kan skimte der nede, sier Silje og peker.

Men småbruk ville de ha – og en måned senere flyttet de inn i det hundre år gamle huset på Trautskogen. Silje var høygravid, og ikke lenge etter at de hadde flyttet inn, krøp gradestokken ned til minus 20 og vannet frøs. I januar 2011 ble Lykke født.

– Vi fikk jo ikke den beste starten på småbrukstilværelsen akkurat, ler Silje hjertelig.

– Men dere kalte likevel den førstefødte Lykke? Er navnet inspirert av lykken på landet?

Silje ler og avkrefter det. Babyen fikk navnet sitt på en yogasamling hun var på sommeren før de flyttet til Nord-Odal.

– Det var snaut to måneder inn i svangerskapet. I en meditasjon ble det klart for meg at det var en jente, og at hun skulle hete Lykke. Aslak var ikke helt enig da jeg fortalte det, men ga det litt tid, og etter hvert følte det riktig for han også.

DRØM I OPPFYLLELSE

– Jeg er utdannet agronom og hadde lenge hatt et stort ønske om å bo tett på naturen. Så da vi fikk vårt eget småbruk, var det en drøm som gikk i oppfyllelse, sier Aslak og legger til at det har tatt tid å sette stedet i stand.

Familien har brukt mye tid på å reparere bygningene, fjerne søppel – og på å rydde plass til og klargjøre jorden til dyrking.

– Mye var gjengrodd, og jorden hadde ikke vært i bruk de siste årene, sier Aslak.

I dag dyrker han løk, purre, hvitløk, rødbeter, gulrøtter, poteter, ulike grønnskålder, rosenkål, sukkererter, bønner, ulike salater, tomater, agurker, squash, gresskar, artiskokker, krydderurter, blomkarse, ringblomst og agurkurt. De har mye frukt og bær også.

Dessuten har Aslak prioritert et felt med bie- og insektblomster, som er godt for veksten og mikrolivet i jorden.

– Det gjelder å dyrke jorden også, ikke bare plantene. Sunn og god jord med mye liv i gir bedre resultater, forklarer Aslak, som ønsker å drive et jordbruk som er skånsomt for

FREDAGSVAFLER: Hver fredag etter skoletid stekes det vafler, laget med egg fra egne høner.

HISTORISK GRUNN

Silje og Aslaks småbruk ligger på en gammel husmannsplass. Småbruket heter Nyland etter Per Nyland, som bygget det. Per var grenselos under krigen. Folk flyktet med tog til Strandlykkja og gikk videre til Sverige. Nylig er ruten blitt merket, og stien går forbi småbruket. Per Nyland ble arrestert, satt i konsentrasjonsleir i to år og døde av tyfus i Sverige på vei hjem.

og se under den store, flate steinen ved bringebærbuskene.

– Når jeg løfter den, kan du se at det er veldig mange maur der. Og egg som de flytter ned i jorden fordi de tror noen skal ta dem, forteller hun.

IMPULSER FRA BYEN

Foreldrene er klar over at barna går glipp av noe ved å bo såpass avskjermet. Derfor er de opptatt av at barna skal få med seg impulser fra byen og drar med jevne mellomrom på teater, kino og teknisk museum.

– Poenget er ikke å isolere oss, og det er viktig å se mer enn Nord-Odal. Verden har mye å by på, og i 2016 dro vi et par måneder til India, forteller Aslak.

Silje er forberedt på at det kanskje ikke vil være så kult å bo på Trautskogen i ungdomstiden, men ser stort på det og tenker at det er et blaff i et langt liv.

– Vil dere anbefale andre familier å gjøre det samme som dere?

Silje og Aslak nikker.

– Det er stadig flere som gjør det. Alle vi har blitt kjent med her er kjempefornøyde, også en familie som har flyttet helt fra Tyskland. Et ungt par som flyttet opp for fem år siden, pendler til jobb i Oslo hver dag. De har brukt mye tid på å fikse opp småbruket og har kjøpt en stor bade-stamp. Og vi har jo bygget eget yogarom. Det gir noen muligheter og en luksus man ikke får om man bor midt i byen, sier Silje. •

både mennesker, dyr og naturen.

Silje nikker. Hun ante ikke hvor mye jobb som lå bak det å kunne høste sunne og smakfulle grønnsaker. Barna er engasjert, selv om det er pappa som står for mesteparten av jobben.

– Lykke har sitt eget lille drivhus og synes det er veldig gøy å se resultatene. Begge barna er med på å føre hønene og hanene og henter inn egg. De har god oversikt og liker å plukke med seg tomater og agurker, sier Aslak.

Familien har hatt både sau og gris, som har blitt slaktet her på gården. Aslak laget blant annet kjøttboller av grisen til seg og barna. Silje er vegetarianer.

– Jeg drømmer om å få ei ku. Da hadde vi sluppet å kjøpe melk, ost, krem og smør. Jeg drømmer om en hest og en valp også, sier Embla.

Hun liker å hente egg hos hønene.

– Eggene er veldig forskjellige. Noen er store, noen er middels, og de fleste er små, sier Embla.

– Smaker de bedre enn eggene i butikken?

– Det er vanskelig å vite. For vi kjøper ikke egg. Ikke honning heller, svarer seks-åringen med et smil.

Familien selger noen av grønnsakene de dyrker, samt egg og honning. Nylig solgte Lykke poteter hun selv hadde dyrket – og tjente 60 kroner.

NÆRHET TIL NATUR

Silje og Aslak setter pris på å være omringet av naturen. De verdsetter å kunne plukke sopp og bær i skogen uten at det er noen terskel for å komme seg ut på tur. Også skiturene starter ved huset.

– Det føles godt å kunne gi

barna nærhet til naturen. Her kan de løpe rett ut døren og leke fritt, men vi har savnet å ha andre barn i nærheten. I vår flyttet det inn en fembarnsfamilie ikke langt fra oss – og fire av dem er i «lekealder» med våre, noe som har vært veldig fint, sier Silje.

Familien opplever at livet på landet gir muligheter og gode relasjoner.

– Vi får eksponert barna for en del ting som ikke hadde vært så enkelt om vi bodde i byen, som å studere froskene på tunet og larvene og insektene i grønnsakåkeren. Barna setter poteter og erfarer at én potet blir til mange. Vi lager ting sammen, som en heksefelle vi snekret en dag, for eksempel. Det er lav terskel for å være kreative med så mye uteplass, sier Aslak.

Embla sier at vi må bli med